

Betænkning

over forslag til lov om administration af Det europæiske økonomiske Fællesskabs forordninger om markedsordninger for frugt og gartneriprodukter m. v.

(Afgivet af landbrugs- og fiskeriudvalget den 7. december 1972).

Udvalget har i en række møder gennemgået lovforslaget og haft samråd med landbrugsministeren, der tillige skriftligt har besvaret en række spørgsmål. De modtagne svar vil blive optrykt i et særligt bilags-hæfte, der vil blive omdelt senere.

Der er endvidere modtaget deputationer eller skriftlige henvendelser fra følgende organisationer eller firmaer:

- Danmarks Frugt- og Grøntindustri-forening,
- Danmarks samvirkende Frugtsalgs-foreninger,
- De samvirkende danske Husmands-foreninger,
- De samvirkende danske Landbo-foreninger,
- Erhvervsrådet for Gartneri og Frugtavl,
- Grosserer-Societetet og
- Landbrugsrådet.

De skriftlige henvendelser vil sammen med landbrugsministerens kommentarer hertil ligeledes blive optrykt i det nævnte bilags-hæfte.

Under samrådene med landbrugsministeren er der blevet fremsat ønske om en nærmere afgrænsning af, i hvilke tilfælde afgørelser eller dispositioner i medfør af § 2, stk. 2, kan henlægges til det i § 2, stk. 1, omhandlede udvalg. Ministeren har tilkendegivet, at der i udtrykket „visse afgørelser eller dispositioner“ ligger en begrænsning. I bemyndigelsen i lovforslagets § 1 ligger, at der skal ske en tilpasning, således at markedsordningerne for landbrugsvarer kan finde anvendelse her i landet, og de situationer, hvor der kan blive brug for i medfør

af § 2, stk. 2, at henlægge visse afgørelser til udvalget, vil først kunne afgøres, når man har erfaringer at bygge på. Det vil, for at administrationen kan ske så smidigt som muligt, være rigtigst at bevare bestemmelsen i § 2, stk. 2.

Under samrådene er der endvidere rejst spørgsmål om i § 2, stk. 1, 2. linje, at indsætte efter ordet „opgave“ ordene: „i fornødent omfang“.

Landbrugsministeren har over for udvalget givet udtryk for, at der ikke bør foretages en sådan ændring, men ministeren har erklæret sig rede til at være opmærksom på, at den rådgivning, der skal finde sted i henhold til bestemmelsen, vil finde sted i fornødent omfang.

Endelig har landbrugsministeren erklæret sig indforstået med at orientere folketingets landbrugs- og fiskeriudvalg om aktuelle og væsentlige forhold vedrørende administrationen af markedsordningerne inden for frugt- og gartneriområdet.

Et *flertal* (socialdemokratiets, det konservative folkepartis og det radikale venstres medlemmer af udvalget) indstiller herefter lovforslaget til *vedtagelse* med de af landbrugsministeren under nr. 1 og 3-8 stillede ændringsforslag, hvorom der henvises til de ledsagende bemærkninger.

Et *mindretal* (venstres medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af landbrugsministeren under nr. 1, 4 og 6-8 stillede ændringsforslag. Mindretallet kan derimod ikke stemme for ministerens

ændringsforslag under nr. 3, således som dette er formuleret, idet man ikke kan gå ind for, at landbrugsministeren skal udpege udvalgets formand blandt landbrugsministeriets repræsentanter. Mindretallet stiller derfor det under nr. 2 anførte ændringsforslag, der ligesom ministerens ændringsforslag fastslår, at der skal være stedfortrædere for udvalgets medlemmer, og at de af ministrene udpegede medlemmer ikke kan deltage i udvalgets afstemninger, hvorimod det fastholder den i lovforslagets § 2, stk. 1, 3. pkt., indeholdte bestemmelse om, at landbrugsministeren kan udpege udvalgets formand blandt alle udvalgets medlemmer. Endelig agter mindretallet at stemme imod den af landbrugsministeren foreslåede ændring under nr. 5.

Et *andet mindretal* (socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) kan ikke tiltræde de under nr. 2 og 3 stillede ændringsforslag om indskrænket stemmeret og vil derfor stemme imod disse ændringsforslag. Socialistisk folkeparti vil endvidere undlade at stemme ved lovforslagets 3. behandling.

Ændringsforslag.

Til § 2.

Af *landbrugsministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

1) I *stk. 1* ændres „16“ til: „17“ og „Landbrugsrådet, De samvirkende danske Landboforeninger og De samvirkende danske Husmandsforeninger i fællesskab 1“ til: „Landbrugsrådet, De samvirkende danske Landboforeninger og De samvirkende danske Husmandsforeninger i fællesskab 2“.

Af et *mindretal* (Anders Andersen, Søren Jensen (Hasseris) og Karlskov Jensen):

2) *Stk. 1*, 3. pkt., udgår og erstattes af følgende:

„Der kan møde stedfortræder for hvert af udvalgets medlemmer. De af landbrugsministeren og handelsministeren udpegede medlemmer deltager ikke i udvalgets afstemninger. Landbrugsministeren udpeger formanden blandt udvalgets medlemmer og fastsætter udvalgets forretningsorden.“

Af *landbrugsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af Anders Andersen, Søren Jensen (Hasseris), Karlskov Jensen, Aage Frandsen og Morten Lange):

3) *Stk. 1*, 3. pkt., udgår og erstattes af følgende:

„Der kan møde stedfortræder for hvert af udvalgets medlemmer. De af landbrugsministeren og handelsministeren udpegede medlemmer deltager ikke i udvalgets afstemninger. Landbrugsministeren udpeger en af landbrugsministeriets repræsentanter i udvalget til formand for udvalget og fastsætter udvalgets forretningsorden.“

Til § 3.

Af *landbrugsministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

4) Ordene „efter indstilling fra det i § 2 nævnte udvalg“ udgår og erstattes af følgende: „efter forhandling med det i § 2 nævnte udvalg“.

Til § 4.

Af *landbrugsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af Anders Andersen, Søren Jensen (Hasseris) og Karlskov Jensen):

5) I *stk. 2*, sidste pkt., udgår ordene „efter indstilling fra udvalget“.

Af *landbrugsministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

6) I *stk. 2* tilføjes efter sidste pkt. som nyt pkt.:

„Fondens regnskab revideres af 1. revisionsdepartement.“

Til § 7.

7) I *stk. 3* tilføjes efter ordene „statsautoriseret revisor“: „eller registreret revisor“.

Ny paragraf.

8) Efter § 23 indsættes som ny paragraf: „§ 24. Forslag om revision af loven fremsættes for folketinget senest i folketingsåret 1974-75.“

Bemærkninger.

Til nr. 1.

Udvidelsen af de nævnte tre organisationers repræsentation fra 1 til 2 repræsentan-

ter sker under hensyn til omfanget af produktionen af især frilandsgrønsager, der finder sted på landbrugsejendomme, herunder på mindre ejendomme.

Til nr. 3.

Med ændringsforslaget fastlægges det, at en organisation eller institution, hvis faste repræsentant i udvalget er forhindret i at deltage i et møde, kan sende en stedfortræder. Det fastlægges endvidere, at de ministerielle repræsentanter i udvalget ikke skal deltage i udvalgets afstemninger, samt at formandshvervet henlægges til en af de af landbrugsministeren udpegede repræsentanter for landbrugsministeriet.

Til nr. 4.

Den foreslåede ændring åbner mulighed for, at f. eks. brancheorganisationer, der ikke måtte være repræsenteret direkte i det i § 2 nævnte udvalg, kan rejse spørgsmål om iværksættelse af foranstaltninger i medfør af § 3. Ændringen medfører endvidere, at landbrugsministeren skal forhandle med udvalget i sådanne tilfælde.

Til nr. 5.

Efter den foreslåede ændring er det landbrugsministeren alene, der fastsætter de nærmere bestemmelser for fonden om administration og regnskabsaflæggelse.

Til nr. 6.

Med den foreslåede tilføjelse vil det på samme måde, som det er tilfældet for så vidt angår den i lov om afsætning af danske landbrugsvarer m. m. nævnte dispositionsfond, være fastlagt i lovtæksten, at fondens regnskab revideres af 1. revisionsdepartementet.

Til nr. 7.

Tilføjjelsen vil gøre det muligt for firmaer, der benytter en i henhold til lov nr. 220 af 27. maj 1970 registreret revisor, også at benytte denne revisor til at afgive den i § 7, stk. 3, omhandlede bekræftelse.

Til nr. 8.

Det anses for hensigtsmæssigt, at der optages en revisionsbestemmelse i lovforlaget.

Risgaard Knudsen,
formand.

Erik Andersen (Sdrj. amt).

Falk Hansen.

Søren B. Jørgensen.

Evald Kristensen.

Buchart Petersen.

Erik Worm,
næstformand.

Aage Frandsen.

Morten Lange.

Henning Andersen.

Lowzow.

H. C. Toft.

Anders Andersen.

Søren Jensen (Hasserris).

Karlskov Jensen.

Erik Hansen.

Svend Haugaard.

Bilagsfortegnelse.

	Side
Bilag 1. Udvalgets spørgsmål til landbrugsministeren og ministerens svar	473
- 2. Skrivelse af 23. november 1972 fra De samvirkende danske Landboforeninger, Landbrugs- rådet og De samvirkende danske Husmandsforeninger	481
- 3. Skrivelse af 21. november 1972 fra Erhvervsrådet for Gartneri og Frugtavl	483
- 4. Landbrugsministerens bemærkninger til bilag 2 og 3	489
- 5. Skrivelse af 23. november 1972 fra Grosserer-Societetet (Danmarks Engros Handels- kammer)	493
- 6. Landbrugsministerens bemærkninger til bilag 5	495
- 7. Skrivelse af 27. november 1972 fra Danmarks samvirkende Frugtsalgsforeninger	497
- 8. Landbrugsministerens bemærkninger til bilag 7	501
- 9. Skrivelse af 29. november 1972 fra Danmarks Frugt- og Grøntindustriforening	503
- 10. Landbrugsministerens bemærkninger til bilag 9	515

Bilag 1.

Udvalgets spørgsmål til landbrugsministeren og ministerens svar.

Ad forslag til lov om administration af Det europæiske økonomiske Fællesskabs forordninger om markedsordninger for frugt og gartneriprodukter m. v.

Spørgsmål 1:

Ad § 1, stk. 3, sammenholdt med § 2, stk.: Kan og skal handelsministeren i samme omfang som landbrugsministeren udnytte det i § 2, stk. 1, omhandlede rådgivende udvalg?

Svar:

Det er hensigten, at såvel landbrugsministeren som handelsministeren inden for deres respektive sagsområder udnytter det i § 2 omhandlede rådgivende udvalg.

Spørgsmål 2:

Skal de i § 2, stk. 1, nævnte organisationer selv afholde de udgifter, der vil være forbundet med deres deltagelse i det omhandlede udvalg? Hvilke regler skal gælde med hensyn til diæter og rejsegodtgørelser eller eventuelle honorarer?

Svar:

Det er hensigten kun at tillægge udvalgsmedlemmerne mødediæter og rejsegodtgørelse i overensstemmelse med bestemmelserne i cirkulære af 1. april 1971 om godtgørelse for fraværelse fra hjemsted til medlemmer af kommissioner, nævnt m. m.

Spørgsmål 3:

Vil ministeren finde det rimeligt, at formanden for udvalget udpeges blandt Landbrugsministeriets repræsentanter i udvalget?

Svar:

Der er ikke taget stilling til spørgsmålet om, hvem der skal udpeges til formand for udvalget. Jeg vil finde det rimeligt, at muligheden for, at formanden udpeges blandt Landbrugsministeriets repræsentanter er til-

stede. Det kan oplyses, at hvervet som formand for det i § 2, stk. 1, i lov nr. 265 af 10. juni 1970 om afsætning af frisk dansk frugt og danske gartneriprodukter omhandlede udvalg har været overladt en embedsmand fra Landbrugsministeriet siden nedsættelsen af dette udvalg i 1958. Denne ordning har fungeret tilfredsstillende.

Spørgsmål 4:

Ad § 2. I hvilken udstrækning forventer ministeren, at der bliver tale om henholdsvis rådgivning, indstillingsret eller beslutningsret, og hvilke afgørelser eller dispositioner bliver der tale om i så henseende?

Svar:

Det må forventes, at der i overvejende grad bliver tale om rådgivning i henhold til § 2, stk. 1. Muligheden for, at udvalget kommer til at træffe besluttende afgørelser i henhold til § 2, stk. 2, vil formentlig være mere begrænset. Indstillende virksomhed kan udvalget udøve i henhold til lovforslagets §§ 3-4 og 16 - 19.

Spørgsmål 5:

Hvilke betingelser agter ministeren at fastsætte for anerkendelse som eksportør, og hvor store gebyrer agter ministeren at opkræve for sådan anerkendelse?

Svar:

Anerkendelse som eksportør er betinget af, at vedkommende underkaster sig de efter indstilling fra det i § 2 omhandlede udvalg fastsatte betingelser for eksporten. Disse vil være begrænset til sådanne forslag, som kan forventes godkendt i EF.

Gebyret for anerkendelse vil indtil videre som hidtil blive fastsat til 100 kr. årlig.

Spørgsmål 6:

Kan ministeren nærmere redegøre for, hvilke afgifter der er tænkt på med hensyn til § 4, stk. 1, og kan det oplyses, hvorledes

man tænker sig denne opkrævning administreret?

Svar:

Afgiftsopkrævningen i medfør af § 4, stk. 1, vil bero på § 2-udvalgets indstilling herom. Det er mit indtryk, at der ikke i øjeblikket er interesse for opkrævning af sådanne afgifter.

Administrationen vil i givet fald blive tilrettelagt efter drøftelse i § 2-udvalget og i lyset af erfaringerne fra afgiftsopkrævningen i forbindelse med hjemmemarkedsordningen for æbler og pærer.

Spørgsmål 7:

Kan ministeren fastsætte bestemmelser om betaling af afgifter inden for ét vareområde og anvende de herved indkomne midler til markedspleje m. v. inden for andre vareområder?

Svar:

Der kræves indstilling fra det i § 2 nævnte udvalg for, at bestemmelser om betaling af afgifter kan fastsættes, samt indstilling fra udvalget om anvendelse af opkrævede afgifter. Forudsætningen for en bestemmelse om, at afgifter opkrævet på et område anvendes til markedspleje m. v. indenfor andre vareområder må forudsætte en indstilling herom fra udvalget. De hidtil i medfør af lov om afsætning af frisk dansk frugt og danske gartneriprodukter opkrævede afgifter på æbler og pærer på hjemmemarkedet har været anvendt til fremme af afsætningen af disse produkter på hjemmemarkedet.

Spørgsmål 8:

Hvilke begrænsninger vil der være med hensyn til sådanne afgifter? Hvor stor en procentdel af varens pris vil de kunne andrage?

Svar:

Størrelsen af de afgifter, der fastsættes, vil afhænge af, hvad der indstilles af udvalget. Det er ikke muligt på forhånd at angive en procentdel af varens pris som den højeste afgift.

Spørgsmål 9:

Ad § 4, stk. 2: Vil ministeren med hensyn til den i § 4, stk. 2, omhandlede fond kunne

give tilslutning til, at der kommer til at gælde de samme regler vedrørende regnskabsaflæggelse og revision, som hidtil har været anvendt for Landbrugets Dispositionsfond, jfr. lov nr. 278 af 18. juni 1969, § 7, stk. 2?

Svar:

Det er hensigten at tilrettelægge fondens regnskabsaflæggelse og revision efter samråd med Revisionsdepartementet. Jeg har intet at indvende imod, at der kommer til at gælde tilsvarende regler som hidtil for Landbrugets Dispositionsfond.

Spørgsmål 10:

Ad § 5: Hvem skal afholde de med opfyldelsen af denne indberetningspligt forbundne udgifter?

Svar:

De med indberetningspligtens opfyldelse forbundne udgifter kommer til at påhvile de gældende indberetningspligtige. For de oplysninger, der vil blive indhentet til opfyldelse af den særlige oplysningspligt, der er omhandlet i lovforslagets § 1, stk. 1, 3), vil der blive ydet betaling over EF-Kommissionens budget med et beløb på ca. 225 kr. pr. skema.

Spørgsmål 11:

Der udbedes vedrørende §§ 7 og 8 udførlige bemærkninger indeholdende en nærmere begrundelse for disse paragraffers indhold.

Svar:

Det anses for nødvendigt, at der fastsættes udtømmende bestemmelser for udøvelsen af den kontrol, der skal føres med overholdelsen af de regler om kvalitets- og handelsnormer, der er et led i markedsordningerne for landbrugsvarer (§ 6). Det kan dreje sig om vareomsætning for store beløb, og tilsidesættelse af gældende kvalitets- og handelsnormer vil kunne skabe grundlag for en uberettiget prisgevinst af betydeligt omfang. Gennemførelsen af kontrollen med varer, for hvilke der udbetales ydelser eller opkræves afgifter i henhold til markedsordningerne eller opkræves afgifter i henhold til lovforslagets § 4, kræver ligeledes udtømmende lovgrundlag. Også her drejer det sig om betydelige beløb, og for så vidt angår

udbetaling af ydelser i henhold til markedsordningerne er danske myndigheder ansvarlige for, at der ikke sker misbrug af den fælles landbrugsfonds midler. Bestemmelserne svarer stort set til den toldvæsenet i henhold til § 12 givne adgang til at udøve kontrol.

Spørgsmål 12:

ad § 7, stk. 3: Er ministeren sindet at foretage følgende tilføjelse til denne bestemmelse: „eller en af skattemyndighederne godkendt revisor“?

Svar:

Jeg har intet at indvende imod at foretage den af udvalget angivne tilføjelse til § 7, stk. 3.

Spørgsmål 13:

Hvilke krav eller betingelser vil ministeren kunne stille for godkendelse af de i § 16 omhandlede producentsammenslutninger?

Spørgsmål 14:

Hvilke oplysninger kan ministeren iøvrigt give med hensyn til disse producentsammenslutninger — herunder deres størrelse og område?

Svar:

ad 13 og 14. Ifølge artikel 13 i grundforordningen om den fælles markedsordning for frugt og grønsager stilles følgende krav for, at sammenslutninger af frugt- og grønsagsproducenter kan anses som producentsammenslutninger i forordningens forstand:

Sammenslutningerne skal være dannet for at fremme en koncentration af udbudet og en regulering af priserne for en eller flere af de af markedsordningen omfattede produkter, samt med henblik på tilvejebringelse af egnede tekniske hjælpemidler til behandling og afsætning af produkterne. Endvidere skal de tilsluttede producenter som hovedregel underkaste sig fuld leveringspligt til sammenslutningen og følge sammenslutningens særlige regler for produktion og afsætning.

De nærmere danske bestemmelser herom vil blive fastsat efter forhandling med de interesserede organisationer, jfr. det i § 2 omhandlede udvalg. Oplysninger om de nuværende EF-landes betingelser for anerkendelse som producentsammenslutninger

indhentes for tiden og vil indgå i overvejelserne.

Spørgsmål 15:

Kan ministeren oplyse, hvorfor der i § 20, stk. 7, udtrykkeligt foreskrives straf med hæfte eller fængsel, når det i paragraffens stk. 1 og 2 anses for tilstrækkeligt at henvise til straffelovens §§ 161-163?

Svar:

Efter drøftelse med Justitsministeriet kan følgende oplyses:

Affattelsen af de pågældende bestemmelser svarer i princippet til affattelsen af strafbestemmelserne i de gældende afsætningslove.

§ 20, stk. 7, omfatter de tilfælde, hvor lovovertrædelser som nævnt bl. a. i stk. 1 er begået *med forsæt til at unddrage sig afgiften eller til uberettiget at opnå tilskud ell. lign.*, d. v. s. lovovertrædelser, hvor der foreligger et berigelsesforsæt. Disse lovovertrædelser kan være af så alvorlig karakter, at en strafferamme op til 4 års fængsel er anset for nødvendig.

Bestemmelserne i § 20, stk. 1 og 2, gør *selve afgivelsen af urigtige eller vildledende oplysninger* — altså uden hensyn til hensigten hermed — strafbar. På samme måde angår bestemmelserne i straffelovens §§ 161-163 *alene selve afgivelsen af visse erklæringer*. Henvisningen til disse bestemmelser i straffeloven skyldes, at et forhold, der er omfattet af § 20, stk. 1-2, tillige kan være omfattet af bestemmelserne i straffeloven (f. eks. afgivelse af urigtig pligtmæssig erklæring til en offentlig myndighed), og at bestemmelserne i straffeloven giver mulighed for at idømme straf af hæfte eller fængsel, medens overtrædelser af § 20, stk. 1 og 2, alene kan straffes med bøde.

Spørgsmål 16:

Ad § 22, stk. 3. Hvor store midler forventes der at henligge i den i § 6 i lov nr. 265 af 10. juni 1970 omhandlede fond ved lovens udløb?

Svar:

Den i § 6 i lov nr. 265 af 10. juni 1970 omhandlede fond anvendes til dækning af kontroludgifter i forbindelse med hjemmemarkedsordningen for æbler og pærer samt

til afsætningsfremmende foranstaltninger for disse produkter.

Ved udløbet af loven forventes at henligge ca. 50.000 kr. i fonden. Disse midler vil blive reguleret ved refusion af ikke-an-

vendte afgiftsmærker samt ved endelig opgørelse af a conto-indbetalinger til fonden. Man tilstræber, at fondens midler så vidt muligt vil blive udnyttet i overensstemmelse med afsætningslovens bestemmelser.

Bilag 2.

DE SAMVIRKENDE DANSKE
LANDBOFØRENINGER

LANDBRUGSRAADET

DE SAMVIRKENDE DANSKE
HUSMANDSFØRENINGER

Den 23. november 1972.

Undertegnede organisationer skal med henvisning til det fremsatte lovforslag vedrørende administration af Det europæiske økonomiske Fællesskabs forordninger om markedsordninger for frugt og gartneriprodukter m. v. udtale følgende:

Det er organisationernes opfattelse, at EF's forordninger vedrørende frugt og gartneriprodukter i meget høj grad forudsætter en aktiv medvirken fra erhvervet i administrationen af forordningerne, bl. a. gennem etableringen af producentsammenslutninger og disse sammenslutningers beføjelser med hensyn til intervention. Behovet for et snæverst muligt samarbejde mellem erhverv og myndighed er derfor særdeles udtalt.

Organisationerne skal henstille, at det i lovforslagets § 2 nævnte udvalg som egent-

lige medlemmer kun får de repræsentanter, der ifølge lovforslaget udpeges af erhvervsorganisationerne, medens repræsentanter for ministerierne uden stemmeret alene bør deltage i udvalgets møder i det omfang, hvor der er sager på dagsorden, der måtte være af interesse for det pågældende ministerium.

Organisationerne skal endvidere med henvisning til den stadigt stigende betydning dyrkningen af frilandsgrønsager får for landbruget og med henvisning til de opgaver, der vil blive pålagt producentsammenslutninger henstille, at Landbrugsraadet, De samvirkende danske Landboforeninger og De samvirkende danske Husmandsforeninger må blive repræsenteret i udvalget med hver en repræsentant.

De samvirkende danske
Landboforeninger

A. Pilegaard Larsen.

Landbrugsraadet

Anders Andersen.

De samvirkende danske
Husmandsforeninger

Peter Jørgensen.

Folketingets Landbrugsudvalg.

Bilag 3.

ERHVERVSRÅDET FOR GARTNERI OG FRUGTAVL

Den 21. november 1972.

Erhvervsrådet for Gartneri og Frugtavl, der repræsenterer de danske frugt- og gartneriorganisationer, anmoder om foretræde for at gøre nærmere rede for følgende betragtninger og henstillinger:

Indledning.

Dansk tiltrædelse til EF medfører ingen direkte fordele for dansk gartneri og frugtavl, således som det er tilfældet for landbruget.

Ophævelse af restriktioner og gradvis bortfald af told og afgifter vil skærpe konkurrencen uden at medføre umiddelbare afsætningsfordele for hovedparten af erhvervets nuværende produkter. Dele af erhvervet vil nødsages til at ophøre med produktioner, for hvilke der er gunstigere klimatiske forhold i Syd- og Mellemeuropa, eller hvor det europæiske marked i forvejen er overfyldt. Andre erhvervsgrupper vil nødsages til en produktionsomlægning.

Denne omlægning til produktioner, der under de nye vilkår må antages at være rentable, og hvor erhvervet i øvrigt med tiden vil kunne udvikle eller forøge en europæisk konkurrenceevne, har behov for statens støtte udover den i lovforslaget forudsatte, og svarende til hvad de nuværende EF-lande har ydet egne gartneri- og frugtavls-erhverv i den periode, hvor de markedsordninger, som nu er etableret, successivt er opbygget. Efter erhvervsrådets opfattelse, har et effektivt dansk gartneri- og frugtavls-erhverv en fair chance for at bestå, forudsat regering og folketing vil medvirke med størst mulig støtte i en forventet meget vanskelig omstillingsperiode.

På dette grundlag anmoder erhvervsrådet om følgende ændringer i og tilføjelser til lovforslaget:

§ 1. Trods EFs principielle forbud mod subsidieordninger, fastholder nuværende EF-medlemslande produktions- og afsætningsstøtte, der har karakter af subsidiering. Der-

for må erhvervsrådet kunne gå ud fra, at der vil blive skabt forudsætninger for anvendelse af enhver lovlig EF-støtteordning i Danmark, selv om landbrugsministeren formelt og reelt skulle have adgang til af statsfinansielle årsager ikke at sætte den i kraft.

§ 2. Da *det rådgivende udvalg* efter alt at dømme i særlig grad skal tage stilling til spørgsmål, der vedrører produktion og producentorganisationers afsætning, må det være rimeligt, at producentgrupperne blandt de repræsenterede organisationer er i flertal. Erhvervsrådet skal derfor henstille, enten at Industrirådets og Grosserer-Societetets repræsentation begrænses, eller at udvalget øges med en repræsentant, og i begge tilfælde således, at producentgruppen opnår flertal, ligesom det er tilfældet for landbrugets producentrepræsentation i lovfor-slag nr. 89 af 9. november 1972.

§ 6. Kontrol.

Erhvervsrådet har gjort gældende, at Statens Plantetilsyn ikke ubetinget er det til formålet bedst egnede kontrolorgan, og skal understrege, at plantetilsynet med den nuværende stab af medarbejdere umuligt vil kunne overkomme de mangesidige nye kontrolopgaver udover de nuværende phytopatologiske.

Et samarbejde med bestående producent-salgforeningers kontrolorganer vil være påkrævet, og for staten det mest konsekvente og langt billigere og mere effektivt end enten udbygning af Statens Plantetilsyn eller etablering af et helt nyt statsorgan.

I forbindelse med miljølovgivningen peger erhvervsrådet på det ønskelige i, at det nye kontrolorgan samtidig udtager prøver af såvel importerede som danske produkter til undersøgelse for restkoncentrationer af plantebeskyttelsesmidler m. v.

§ 7. Erhvervsrådet er utryk ved forslagens generelle formulering i stk. 2, af kontrolmyndighedernes ret til at „efterse varebe-

holdning, forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance m. v.“, og finder den i strid med sædvanlig retsbeskyttelse af individ og virksomhed.

Hvis ikke reglen i stk. 3, om attestation af statsautoriseret revisor tilsvarende kan finde anvendelse i stk. 2, vil erhvervsrådet finde krav om en retskendelse påkrævet for opfyldelse af disse vidtgående krav.

§ 9-15. Toldkontrol.

Erhvervsrådet kan ikke på nuværende tidspunkt vurdere virkningerne, bortset fra de relativt få tilfælde af midlertidigt oplæg af varer, der indgår i restitutionsordningerne.

§ 16. Støtte til oprettelse eller omorganisering af producentsammenslutninger.

Under henvisning til redegørelsen i lovforslagets bemærkninger, som erhvervsrådet i alt væsentligt kan tilslutte sig, må der herske stor usikkerhed om hvor store beløb, forordningens (EF 1035/72) gennemførelse vil kræve. Derfor vil erhvervsrådet henstille, at lovforslaget bliver udformet så fleksibelt, at de ydelser fra EF-landbrugsfond, § 16 bl. a. tager sigte på, med sikkerhed kan realiseres.

Stk. 2: Såfremt udviklingen forløber som håbet, vil danske producentsalgsorganisationer — på samme måde som de hollandske allerede har gjort det — finde frem til et prisstabiliseringssystem, der forudsætter egen økonomisk indsats gennem etablering af afsætningsregulerende fonds.

Midler hertil må indtil videre fremskaffes gennem lån af endnu ukendt størrelse.

Erhvervsrådet, der havde håbet på en statslånsordning med rimelige rentevilkår, henstiller, at den foreslåede statsgaranti enten bliver ubegrænset eller forhøjet til det dobbelte.

Under alle omstændigheder vil statens direkte udgifter i forbindelse med § 16, stk. 2, blive meget beskedne.

§ 17. Rydningspræmiering.

Erhvervsrådet henstiller, at lovforslaget (og bemærkninger) udformes således, at staten uanset en kortere eller længere forlængelse af EF-forordningen for rydning af æbleplantager sikrer producenterne den fulde rydningspræmie, således som sidst fastsat af EF-kommissionen. Der regnes i øjeblikket

med, at EF-kommissionen vil forlænge ordningen, ifølge hvilken EF-landbrugsfonden yder 50 pct. af præmien (6.750 kr. pr. ryddet hektar) indtil 1. juli 1973.

Det antages, at der i denne periode vil fremkomme ansøgninger fra danske frugtavlere om tilskud til rydning af 7-800 ha. Totalpræmien vil blive ca. 5 mill. kr., hvoraf staten betaler ca. 2½ mill. kr.

Derefter vil ansøgningernes antal formentlig aftage for atter at stige henimod den 5-årige overgangsperiodes udløb, såfremt den fulde rydningspræmie stilles i udsigt.

Ingen kan med sikkerhed vurdere frugtavlens konjunkturudvikling, men alle sagkyndige er enige om, at det vil betyde store fordele både for frugtavlerne og salgsorganisationerne, om ukurante sorter og urentable plantninger er ryddet inden udløbet af 5-årsperioden, og i overvejende grad er der tillid til, at den resterende frugtavil vil være konsolideret og konkurrenceegnet.

For det tilfælde, at EF-kommissionen — mod forventning — vil følge den europæiske landbrugsorganisations, COPAs, forslag om 100 pct.s dækning af rydningspræmien, således at det i § 17 afsatte beløb enten ikke bliver anvendt, eller der bliver en rest, når 5-årsperioden udløber, anmoder erhvervsrådet om, at der i lovforslaget indsættes en bestemmelse om, at beløbet vil kunne anvendes på anden måde i overensstemmelse med EF-bestemmelserne og til gavn for erhvervet, herunder de i § 18 nævnte formål.

§ 18. Afsætningsfremmende foranstaltninger.

Som følge af den af EF-tiltrædelsen nødvendiggjorte omlægning af erhvervets produktion, vil der blive stærkt brug for afsætningsfremmende foranstaltninger, både i form af propaganda, markedsanalyser, deltagelse i udstillinger, offentliggørelse af kvalitetsregler og -normer o. a. fællesforanstaltninger til gavn for erhvervet eller erhvervsgrupper m. v.

Da der i henhold til tidligere lovgivning har været stillet i alt 5,4 mill. kr. pr. år til rådighed for erhvervets fælles afsætningsforanstaltninger, da erhvervet går svære tider i møde, hvor behovet for støtte til disse formål vokser betydeligt, samtidig med at erhvervets selvfinansieringsevne forringes,

havde erhvervsrådet regnet med en væsentlig forhøjelse, eller i det mindste med samme beløb som hidtil.

Under henvisning til det i indledningen fremførte, at gartneri- og frugtavlserhvervet, til forskel fra landbruget, i overvejende grad udsættes for vanskeligheder som følge af Danmarks tiltrædelse til fællesmarkedet, skal erhvervsrådet tillade sig at henstille, at de i § 18 nævnte beløb forhøjes til *8 mill. kr. pr. år eller mere*.

§ 19. Statslån til fællesanlæg.

Hvis udviklingen forløber som forudsat eller håbet, vil der blive brug for en kraftig udvikling af fællesanlæg af den i forslaget nævnte art.

Erhvervsrådet ønsker beløbet forhøjet, men må protestere meget kraftigt imod, at den sædvanlige statsudlånsrente på 6-6½ pct. foreslås forhøjet til 7½ pct. p. a.

I EF ydes der rentesubsidier i en række tilfælde, således at låntagere kun betaler (2)-3 pct. p. a. i rente, medens statsudlån,

hvor renten er 5 pct. eller derover, ikke anses for subvention eller som EF-vedkommende foranstaltninger.

Erhvervsrådet tillader sig meget kraftigt at henstille, at rentefoden nedsættes til mellem 5 pct. og den nuværende rentefod for statslån, og henviser i den forbindelse til den almindelige forventning om, at det danske renteniveau vil falde væsentligt efter 1. januar 1973.

§ 20. I § 20, stk. 3, bør angående straf for brud på tavshedspligt tilføjes henvisning til bestemmelserne i § 7, stk. 2.

Erhvervsrådet for Gartneri og Frugtavl nærer forventning om, at folketinget i forståelse for gartneri- og frugtavlserhvervets specielle vanskeligheder som følge af Danmarks indtræden i De europæiske Fællesskaber, vil imødekomme de her fremsatte synspunkter, og i øvrigt give erhvervsrådet mulighed for uddybning og for spørgsmålsbehandling ved at imødekomme ønsket om foretræde for udvalget.

Med højagtelse

Arne Paulsen,
formand.

/ A. Stauning.

Til det af folketinget nedsatte udvalg vedr. lovforslag nr. 90 af 9. november 1972 om administration af Det europæisk økonomiske Fællesskabs forordninger om markedsordninger for *frugt og gartneriprodukter m.v.*

Bilag 4.

LANDBRUGSMINISTERIET

Den 28. november 1972.

Landbrugsministerens kommentarer til skrivelse af 23. november 1972 fra De samvirkende danske Landboforeninger, Landbrugsraadet og De samvirkende danske Husmandsforeninger (bilag 2) samt skrivelse af 21. november 1972 fra Erhvervsrådet for Gartneri og Frugtavl (bilag 3).

I tilknytning til mine svar på de af udvalget stillede spørgsmål nr. 1-16 ad lovforslag nr. 90 skal jeg bemærke følgende til de synspunkter, der er anført i fællesskrivelse af 23. november 1972 fra De samvirkende danske Landboforeninger, Landbrugsrådet og De samvirkende danske Husmandsforeninger.

Under hensyn til omfanget af produktionen af især frilandsgrønsager, der finder sted på landbrugsejendomme — og herunder på de mindre ejendomme — er jeg indstillet på, at de nævnte tre organisationers repræsentation kan udvides fra 1 til 2 repræsentanter.

Herudover ser jeg ingen anledning til ændring af regeringens standpunkt vedrørende udvalgets sammensætning i det omfang, der er tale om et rådgivende udvalg.

Til de af Erhvervsrådet for gartneri og frugtavl i skrivelse af 21. d. m. til udvalget fremsatte synspunkter har jeg følgende bemærkninger.

ad § 1. EF's konkurrenceregler sætter ret snævre grænser for ydelse af statsstøtte. Det er efter lovforslaget hensigten at give frugt- og gartnerierhvervene et rimeligt bidrag til fortsættelsen af erhvervenes igangværende omstillingsproces med hjemmel i de for området gældende forordninger.

ad § 2. Lovforslaget vedrører markedsordningerne for frugt og grønsager, forarbejdede produkter af frugter og grønsager samt levende planter og blomsterprodukter. Det vil derfor være uhensigtsmæssigt at beskære en producentgruppes, Industrirådets, repræsentation, ligesom det anses for nødvendigt, at såvel eksportør som importør er repræsenteret gennem Grosserer-Societetet.

Forsåvidt angår udvalgets sammensætning iøvrigt henviser jeg til mine ovennævnte bemærkninger.

ad § 6. Kontrollens nærmere organisation er endnu ikke afgjort. Det kan imidlertid ikke udelukkes, at kontrolsystemet efter forhandling med de interesserede organisationer og myndigheder kan udformes således, at visse funktioner kan lægges uden for Statens plantetilsyn eller andre statslige organer. I givet fald bør sådanne funktioner dog foregå med statslige myndigheders nøje indsigt.

ad § 7. Der henvises til besvarelsen af udvalgets spørgsmål 11 og 12.

ad § 16. Produktionsværdien af frugt og grønsager var i 1970 429 mill. kr. og i 1971 419 mill. kr. Da den organiserede omsætning ikke omfatter hele denne produktion, og erhvervene i forvejen er forholdsvis velorganiserede, således at udgifter svarende til omsætningens maksima formentlig ikke bliver aktuelle, anses den foreslåede beløbsramme for tilstrækkelig.

ad stk. 2. Under hensyn til usikkerheden med hensyn til behovet for midler til etablering af producentsammenslutningernes interventionsfonde og fordelingen af den eksisterende kapital i de nuværende sammenslutninger anser jeg det foreliggende forslag for rimeligt.

ad § 17. EF's ministerråd har på et møde den 20.-21. november 1972 vedtaget at forlænge den gældende rydningspræmieringsordning såvel for pære- og ferskentræer som for æbletræer. Ansøgningsfristen er dog den

1. februar 1973. Refusionen fra EF's fælles landbrugsfond er uændret 50 pct.

Såfremt EF's rydningsordning ikke senere forlænges, er det hensigten at tilrettelægge den nationale danske rydningsordning i overensstemmelse med det i bemærkningerne til lovforslagets § 17 anførte, herunder at tilskuddene gives efter indstilling fra det i § 2 omhandlede udvalg.

Jeg finder, at det er præmaturligt at tage stilling til anvendelse af eventuelle resterende bevillinger på dette område.

ad § 18. På grund af de begrænsninger, som EF's konkurrenceregler sætter for statsstøttet propaganda, jfr. lovforslagets bemærkninger, og det manglende erfaringsgrundlag for afsætningspropagandaens gennemførelse under de nye vilkår finder regeringen ikke anledning til at forhøje det foreslåede beløb.

ad § 19. Den nuværende rentesats for rationaliseringslån efter den gældende afsætningslov er 6½ pct. p. a. Regeringen har

fundet det ønskeligt at regulere denne rentesats efter det almindelige renteniveau og i overensstemmelse med andre statslån, f.eks. med hjemmel i egnsudviklingsloven.

ad § 20. Efter borgerlig straffelovs § 152 straffes den, som virker i offentlig tjeneste eller hverv, når han røber, hvad han i tjeneestens eller hvervets medfør har erfaret som hemmelighed, eller hvad der ved lov eller anden gyldig bestemmelse er betegnet som sådan.

Den kontrollerende myndighed, der nævnes i § 7, stk. 2, vil være en myndighed, der er omfattet af bestemmelsen i straffelovens § 152. Der er derfor ikke behov for i § 20, stk. 3, at fastsætte et selvstændigt strafansvar for brud på tavshedspligten begået af den kontrollerende myndighed.

Begrundelsen for i § 20, stk. 3, at fastsætte et sådant selvstændigt strafansvar er, at der i EF-forordninger pålægges visse personer, der ikke virker i offentlig tjeneste eller hverv, tavshedspligt.

Ib Frederiksen.

/ Otto Friis.
fm.

Til folketingets landbrugs- og fiskeriudvalg.

Bilag 5.

GROSSERER-SOCIETETET

DANMARKS ENGROS HANDELSKAMMER

Den 23. november 1972.

I anledning af ovennævnte forslags fremsættelse skal Grosserer-Societetet fremkomme med følgende bemærkninger:

Societetet er indforstået med lovforslagets sigte, der er nødvendiggjort af Danmarks kommende medlemskab af EF — men vi finder, at forslaget på visse punkter går ud over, hvad EF-retsreglerne kræver.

Vi lægger stor vægt på, at landbrugsministeren skal rådføre sig med det i § 2, stk. 1, nævnte udvalg, hvis sammensætning vi er indforstået med. For at dette udvalgs beføjelser kan tydeliggøres i størst muligt omfang — ønsker vi følgende paragraffer ændret:

ad § 2, stk. 2, 1. punktum, 6. linje. Efter ordet: producentsammenslutninger ønsker vi tilføjet: „... efter indstilling fra udvalget.“, idet vi finder det naturligt at give udvalget denne kompetence.

ad § 16, stk. 1, efter 2. punktum skal vi foreslå indskudt: „... efter indstilling fra det i § 2, stk. 1, nævnte rådgivende udvalg“, således at sætningen kommer til at lyde: „Tilskuddene gives efter regler, der er fastsat af landbrugsministeren efter indstilling fra det i § 2 stk. 1, nævnte rådgivende udvalg.“; idet vi også her finder det ønskeligt at få denne kompetence fastslået i loven.

I øvrigt har vi kommentarer til følgende bestemmelser:

ad § 6 stk. 1. „Statens Plantetilsyn eller andet organ“. For at undgå fortolknings-

tvivl ønsker vi præciseret, at dette organ skal være offentligt.

ad § 16, stk. 1. Grosserer-Societetet mener, at der i denne paragraf ligger en hjemmel til diskriminering af den private handel til fordel for producentsammenslutninger — en hjemmel, der går langt ud over, hvad EF-tilpasningen kræver. Efter vor opfattelse går forslaget § 16 betydeligt videre end rådsforordning nr. 1035/72 af 18. august 1972 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager artikel 14, der kun hjemler tilskud til *oprettelse* af producentsammenslutninger — og ikke som lovforslagets § 16 også til *omorganisering* af producentsammenslutninger — et forhold, der efter vor mening ligger på grænsen af det tilladelige sammenholdt med EF-konkurrencereglerne i traktatens artikel 85 og 86.

ad § 19, 6. linje. Her ønsker societetet ordet: *fællesanlæg* ændret til *anlæg*, idet vi hermed vil give mulighed for lån, også til den private handel indenfor gartneri og frugtavl — og altså ikke kun til producentsammenslutningerne — igen ud fra et ønske om at stille alle parter lige i konkurrencemæssig henseende.

Societetet anmoder venligst udvalget om at have opmærksomheden henvendt på ovennævnte punkter, der har principiel betydning for den kommende struktur i handelen med frugt og gartneriprodukter.

Med venlig hilsen

Grosserer-Societetet

Dan Bjørner,
formand./ H. Sejer-Petersen,
generalsekretær.

Til folketingets udvalg til behandling af lovforslag nr. 90 af 9. november 1972 vedr. administrationen af EFs forordninger om *Markedsordninger for frugt og gartneriprodukter m. v.*

Bilag 6.

LANDBRUGSMINISTERIET

Den 29. november 1972.

Landbrugsministerens kommentarer til skrivelse af 23. november 1972 fra Grosserer-Societetet (bilag 5).

I tilknytning til mine svar på de af udvalget stillede spørgsmål nr. 1 — 16 ad lovfor-
slag nr. 90 skal jeg bemærke følgende til de
synspunkter, der er anført i skrivelse af 23.
november 1972 fra Grosserer-Societetet.

ad § 2, stk. 2, 1. punktum, 6. linie.

Af § 2, stk. 1, fremgår, at udvalget bl. a.
nedsættes med den opgave at rådgive med
hensyn til tilrettelæggelsen af administrati-
onen af de af § 1 omfattede forordninger.
Bestemmelser, hvorefter visse afgørelser el-
ler dispositioner kan træffes af bestemte
producentsammenslutninger, vil således
forud kunne drøftes i udvalget, hvorfor den
foreslåede tilføjelse må anses for unødven-
dig.

ad § 16, stk. 1, efter 2. punktum.

Det anses ikke for nødvendigt at indføje
den foreslåede passus, idet det er min hen-
sigt i videst muligt omfang at gøre brug af
det i § 2 omhandlede udvalg, jfr. bemærk-
ningerne ovenfor.

ad § 6, stk. 1.

Der henvises til min besvarelse af skri-
velse fra Erhvervsrådet for gartneri og frugt-
avl af 21. d. m. til udvalget under *ad § 6*,
hvoraf fremgår, at kontrollens nærmere or-

ganisation endnu ikke er afgjort. Det kan
imidlertid ikke udelukkes, at kontrolsystemet
efter forhandling med de interesserede
organisationer og myndigheder kan udfor-
mes således, at visse funktioner kan lægges
uden for Statens plantetilsyn eller andre
statslige organer. I givet fald bør sådanne
funktioner dog foregå med statslige myndig-
heders nøje indsigt.

ad § 16, stk. 1.

Det fremgår af § 16, stk. 1, sidste punk-
tum, at tilskuddene gives efter regler, der er
fastsat af landbrugsministeren, og i overens-
stemmelse med Det europæiske økonomiske
fællesskabs bestemmelser. Spørgsmål vedrø-
rende administrationen af tilskuddene må
efter deres karakter drøftes i § 2-udvalget.

ad § 19, 6. linie.

Af bemærkningerne til § 19 fremgår, at
støtten i overensstemmelse med EFs regler
især bør komme producentsammenslutnin-
gernes fællesanlæg til gode. Dog kan det ikke
på forhånd udelukkes, at også andre fælles-
anlæg efter indstilling fra § 2-udvalget kan
komme i betragtning. Jeg finder det derfor
ikke hensigtsmæssigt at ændre „fællesan-
læg“ til „anlæg“.

Ib Frederiksen.

/ Erik Mortensen.

Bilag 7.**DANMARKS SAMVIRKENDE
FRUGTSALGSFORENINGER**

Den 27. november 1972.

Vedrørende lovforslag nr. 90 - frugt og gartneriprodukter.

Danmarks samvirkende Frugtsalgsforeninger har i de sidste 30 år været een af de tre organisationer, landbrugsministeriet og andre danske myndigheder har forhandlet med i spørgsmål vedrørende frugtavl og afsætning af danske frugtprodukter.

Det er derfor helt uforståeligt for vor organisation, at vi ikke er blevet repræsenteret i det udvalg, som landbrugsministeren nedsætter i henhold til ovennævnte lovforslag om administrationen af EF's forordninger om markedsordninger for bl. a. frugt. Vi har flere gange påtalt dette både mundtligt og skriftligt, men uden at man har villet imødekomme et efter vor mening både rimeligt og berettiget ønske om repræsentation i dette udvalg. Dette er så meget mere mærkeligt som landbrugsministerens oprindelige udkast til denne lov havde tilgodeset vor organisation med 1 medlem.

Danmarks samvirkende Frugtsalgsforeninger skal derfor over for udvalget tillade sig at henstille, at vor organisation også måtte blive repræsenteret i udvalget. Til orientering kan meddeles, at vi repræsenterer ca. 25 pct. af den danske frugteksport og vor omsætning på hjemmemarkedet beløber sig til ca. 20 pct. af den samlede omsætning af æbler, hvortil kommer at flere af vore tilsluttede medlemmer har en betydelig omsætning af bær, herunder også for organiserede bærsammenslutninger.

Med hensyn til administrationen af de forordninger, som er og som måtte komme for frugt og gartneriprodukter, finder vi det særdeles vigtigt, at drøftelser og stillingtagen foregår i mindre udvalg — bl. a. eet frugtudvalg sammensat af repræsentanter alene for frugtorganisationerne. Tanken her er en videreførelse af den hidtidige praksis ved lovgivning for frugtavl og gartneriet, idet et særligt udvalg (frugtlåneudvalget)

blev nedsat til at rådgive ministeren for bl. a. lån til frugtlagre, afsætningsfremmende opgaver i frugtavl m. v.

På samme måde må vi kraftigt henstille, at de midler, som landbrugsministeren, jfr. § 18 i loven kan udbetale til iværksættelse af foranstaltninger til fremme af afsætningen af frugt og gartneriprodukter opdeles således, at der bliver ét beløb for frugt og ét beløb for gartneriprodukter, ganske som dette hidtil har været tilfældet i loven vedr. afsætning af frugt og gartneriprodukter.

Det har vist sig særdeles hensigtsmæssigt med en sådan opdeling, idet de foranstaltninger der gennemføres for at fremme afsætningen er så specifikke og så sæsonbestemte for hver varegruppe, at der ikke kan blive tale om fælles fremstød. Det er specialarrangementer og for vort vedkommende i særdeleshed for æbler. Dette har man tilgodeset hidtil, og da det har vist sig at være yderst praktisk, henstiller vi, at der også i den nye lov sker en sådan tilsvarende adskillelse af beløbet.

For så vidt angår selve beløbsrammen til disse formål må vi beklageligvis konstatere, at det ikke svarer til erhvervets behov. Hidtil har frugtavl til disse afsætningsforanstaltninger oppebåret 1,8 mill. kr. og vi må henstille, at dette beløb ikke fremover bliver under 2 mill. kr. om året.

Som det sikkert vil være udvalget bekendt, er frugtavl bl. a. et af de erhverv der ikke kan høste nogen fordel af Danmarks indtræden i EF. Der er i de øvrige EF-lande en betydelig frugtavl og også en overproduktion af bl. a. æbler. Denne har man på forskellig måde forsøgt at reducere ved tilskud o.l. Inden for den danske frugtavl må vi se i øjnene, at en vis del er eller kan blive urentabel, bl. a. på grund af forældede sorter og for gamle ikke ydedygtige

træer. Derfor er en vis sanering tiltrængt. Men skal den resterende frugtavl kunne klare den skærpede konkurrence, der vil opstå efter vort medlemskab af EF må frugtavlens tilgodeses med bl. a. den støtte, som er nævnt i denne lov. Det er vigtigt af hensyn til vort eget markeds forsyning og af

hensyn til den eksport, som så stadig er mulig til bl. a. de nordiske lande og andre ikke-EF-lande.

Danmarks samvirkende Frugtsalgsforeninger henstiller venligst, at man medtager de her nævnte ændringer i loven.

Med venlig hilsen

Danmarks samvirkende frugtsalgsforeninger

Holger Larsen,
formand.

Til landbrugs- og fiskeriudvalget

Bilag 3.

Landbrugsministerens kommentarer til skrivelse af 27. november 1972 fra Danmarks samvirkende Frugtsalgsforeninger (bilag 7).

I tilknytning til mine svar på de af udvalget stillede spørgsmål nr. 1-16 vedrørende lovforslag nr. 90 skal jeg bemærke følgende til de synspunkter, der er anført i skrivelse af 27. november 1972 fra Danmarks samvirkende Frugtsalgsforeninger.

1. Repræsentation i det rådgivende udvalg.

Udvalgets sammensætning er udtryk for min vurdering af organisationernes indbyrdes placering. De af Danmarks samvirkende frugtsalgsforeninger fremførte synspunkter har været mig bekendt ved lovforslagets udarbejdelse. Af koordineringssyn findes det fortsat nødvendigt, at udvalgsmedlemmerne udpeges af de generelle organisationer.

2. Administrationen af forordningerne.

Under hensyn til, at udvalget forventes at skulle afholde ret hyppige møder med henblik på koordinerende rådgivning og indstilling vedrørende forordningernes administration, finder jeg det ikke hensigtsmæssigt at opdele nævnte udvalg i stående underudvalg. Specielle spørgsmål vedrørende de enkelte varegrupper forudses derfor afklaret i de generelle organisationer inden drøftelse i udvalget. Det kan dog ikke udelukkes, at

der på et senere tidspunkt på baggrund af indvundne erfaringer kan blive tale om at nedsætte ad hoc arbejdsgrupper under udvalget til drøftelse af specielle spørgsmål.

3. Midler til afsætningsfremmende foranstaltninger.

Vedrørende beløbsrammen er jeg enig i, at behovet for sådan støtte fortsat vil være til stede, erhvervets konkurrencesituation taget i betragtning. En del af de hidtil i medfør af lov nr. 265 af 10. juni 1970 støttede foranstaltninger vil ikke fortsat kunne støttes, jfr. EF-reglerne. De i lovforslaget afsatte 3 mill. kr. pr. år over en 5-årig periode svarer skønsomt til det aktivitetsomfang med statsstøtte af i dag, der vil kunne opretholdes også i det udvidede EF. På baggrund af erhvervets egne skøn over de fremtidige eksportmuligheder forekommer det ikke rimeligt at udvide den foreslåede beløbsramme.

Hvad angår midlernes fordeling mellem frugt og gartneriprodukter, forekommer det for tidligt at tage stilling hertil, da fordelingen mest hensigtsmæssigt vil kunne foretages efter indstilling fra det i § 2 nævnte udvalg under hensyn til den aktuelle markeds- og konkurrencesituation.

Ib Frederiksen.

/ C. Barentsen.

Bilag 9.

DANMARKS FRUGT- OG GRØNTINDUSTRIFORENING

(Foreningen af konserverfabrikanter i Danmark)

Den 29. november 1972.

Indledningsvis skal foreningen henlede opmærksomheden på, at de markedsordninger, som det foreliggende lovforslag beskæftiger sig med, omfatter et betydeligt større vareområde end det, man her i landet hidtil har tænkt på ved lovgivningen for „frugt og gartneriprodukter“. Inden for lovens § 1, nr. 1 falder f. eks. varer som grøntkonserver, frugtkonserver, eddikesyltede varer (syltede asier, agurker, agurkesalat, pickles), dybfrost af frugter og grøntsager, marmelade og syltetøj, frugtsaft, most og juice, foreløbigt konserverede halvfabrikata af frugter og grøntsager og pektin.

Dette vil sige, at hver gang udtrykket „frugt og gartneriprodukter“ nævnes i lovforslaget og i de hertil knyttede bemærkninger, omfattes disse levnedsmiddelindustrielle produkter af bestemmelserne på lige fod med de friske frugter og grøntsager, og at definitionen „varer ved hvis fremstilling der er anvendt frugt og gartneriprodukter“ (§ 1, nr. 2) herefter dækker yderligere udviklede produkter f.eks. formalede, frysetørrede produkter. Tænker man sig, at lovforslaget som angivet i bemærkningerne til § 1 yderligere skal omfatte varer, der falder uden for EF-traktatens bilag II, kommer desuden produkter som tomatketchup, børnemad og lignende i betragtning.

Det er efter foreningens opfattelse betydningsfuldt at holde sig denne omstændighed for øje ved vurderingen af forslaget, som i alt væsentligt er præget af hensynet til avlen af friske frugter og grøntsager i dennes traditionelle form, medens lovtæksten ikke tager sigte på den forventede udvikling i lovens gyldighedstid hverken med hensyn til de forventede ændringer af de pågældende EF-markedsordninger eller med hensyn til virkningerne af det ændrede forbrugsmønster på afsætningen af friske frugter og grøntsager.

Til belysning heraf tillader foreningen sig at henvise til det vedlagte resumé af en redegørelse for disse forhold.

På denne baggrund tillader foreningen sig at henstille, at udvalget ved sin behandling af lovforslaget medtager følgende bemærkninger i sine overvejelser:

Ad § 1.

I den foreslåede formulering anvendes udtrykket „forordninger“, og foreningen forudsætter derfor, at bemyndigelserne i henhold til loven samt kompetencen for det i § 2 nævnte udvalg er begrænset til forhold, der omfattes af egentlige forordninger, og at f. eks. direktiver for varer under de nævnte forordninger samt administrationen af bestemmelser foranlediget af sådanne direktiver falder uden for ministerens bemyndigelser og udvalgets kompetence.

Er denne forudsætning ikke opfyldt, vil en række ændringer af den foreslåede tekst være nødvendige, idet sådanne direktiver f. eks. kan tilslige udformningen af varestandarder, der har relation til levnedsmiddeelloven og henhører under Ministeriet for Forureningsbekæmpelse.

Ad § 2, stk. 1.

Det er efter foreningens opfattelse nødvendigt og rimeligt, at landbrugsministeren til rådgivning i de foreliggende ofte meget komplicerede spørgsmål har ekspertise fra de berørte samfundsinteresser og erhverv til rådighed, og foreningen finder, at samtlige nævnte ministerier og organisationer er nødvendige til dette formål.

I betragtning af, at den ene af de tre hovedforordninger, som udvalget skal beskæftige sig med (R.F.O 865/68), udelukkende omfatter industrielt forarbejdede produkter, er det imidlertid helt urimeligt, at forarbejdningsindustriens synspunkter ikke er

sikret en direkte repræsentation i det rådgivende udvalg på lige fod med repræsentationen for producenterne af de produkter, der falder ind under de to øvrige forordninger.

Foreningen skal i denne forbindelse pege på, at det for denne lovs vedkommende er forudset, at udvalget skal beskæftige sig med samtlige de nævnte markedsordninger, og at man ikke, således som det er foreslået for administrationen af „hovedlandbrugsvarerne“ (lovforslag nr. 89), har til hensigt at nedsætte særlige underudvalg for de enkelte markedsordninger.

Desuden er det ved vurderingen af foreningens synspunkt vigtigt at bemærke, at de organisatoriske forhold i frugt- og grøntsektoren adskiller sig fra forholdene for „hovedlandbrugsvarerne“, hvor forarbejdningsindustriens andelsvirksomheder er tilsluttet Landbrugsrådet og kan fremføre deres industrielle synspunkter herigennem.

I frugt- og grøntsektoren er forarbejdningsindustrien som et uafhængigt erhverv selvstændigt organiseret, hvorfor en udvidelse af de rådgivende udvalg med en repræsentant for foreningen er en nødvendig forudsætning for, at dette udvalg kan opfylde sit formål.

Ad § 2, stk. 2.

Til forskel fra den tilsvarende tekst i lovforslag nr. 89 betegnes i denne bestemmelse de erhvervsorganisationer, der kan overlades visse afgørelser eller dispositioner, som „producentsammenslutninger“. Denne betegnelse er identisk med den danske oversættelse af betegnelsen for de i RFO nr. 1035/72 definerede helt specielle „salgsforeninger“. Herved begrænses ministerens dispositionsmuligheder efter foreningens opfattelse på uheldig måde.

Den nuværende opbygning af EF-markedsordningen for friske frugter og grøntsager, der hviler på de nævnte producentsammenslutninger, har i praksis vist sig at være u hensigtsmæssig, bl. a. fordi disse organisationer er uegnede som leverandører af frugter og grøntsager til forarbejdningsindustrien og til f. eks. supermarkeder, som overtager en stadig voksende del af salget af disse varer. EF-kommissionen forbereder derfor supplerende ordninger, der forudsætter andre organisationer.

Formuleres bestemmelsen derfor i lighed med teksten i lovforslag nr. 89 ved anvendelsen af ordet „brancheorganisationer“, vil ordlyden uden yderligere lovændring kunne anvendes, når disse nye ordninger træder i kraft, og vil desuden give mulighed for en mere fleksibel administration, også af de nuværende ordninger, således at de uheldige konsekvenser, som disse ordninger har haft i det nuværende EF, muligvis kan afværges i Danmark.

Ad § 3.

Den anvendte formulering er overført fra tidligere bestemmelser, som alene omfattede friske frugter og grøntsager og hovedsageligt tog sigte på overholdelse af visse kvalitetskriterier.

Der er således ikke taget hensyn til, at begrebet eksport set i relation til de EF-forordninger, som loven beskæftiger sig med, alene omfatter salg til lande uden for fællesskabet, hvor EF-kvalitetsreglerne for friske varer ikke gælder eller til, at denne lov tillige omfatter industrielt forarbejdede produkter, som den producerende fabriksvirksomhed må have en selvfølgelig ret til at eksportere, hvis den kan finde en køber.

I de pågældende EF-ordninger, er der i princippet ingen forskel på de foranstaltninger, som omfatter import, og foranstaltningerne, som omfatter eksport. Disse foranstaltninger omhandler henholdsvis afgifter og subsidier, og den fornødne kontrol er indbygget i reglerne for afgifternes og subsidiernes administration. Paragraffen forekommer derfor at være helt overflødig, og er det i alle tilfælde for de forarbejdede varers vedkommende.

Ad § 6.

I denne bestemmelse er ligeledes anvendt en tidligere formulering, som alene tog sigte på friske grøntsager og frugter, og med henvisning til de ovenfor fremførte bemærkninger til § 1, skal foreningen henstille, at det præciseres, at der her er tale om kvalitets- og handelsnormer for friske grøntsager og frugter.

EF-kommissionen forbereder et stort antal direktiver, som fastsætter kvalitets- og handelsnormer for en række specielle levnedsmidler og herunder for industrielt forar-

bejdede frugter og grøntsager henhørende under RFO nr. 865/68. Disse direktiver har alle karakter af varestandarder med direkte relation til levnedsmiddellovgivningen, og kontrollen med direktivernes overholdelse bør følgelig henlægges til de instanser, der er knyttet til denne lovgivning, f. eks. til Statens Levnedsmiddelinstitut.

Ad kapitel 3.

Frugt- og grøntsagssektorens situation ved Danmarks indtræden i EF kan med rimelighed motivere, at denne sektor støttes økonomisk inden for de til enhver tid gældende EF-bestemmelseres rammer, men på baggrund af de igangværende bestræbelser i EF-kommissionen for at gennemføre en tiltrængt revision og udbygning af de hidtidige markedsordninger forekommer det at være forkert på nuværende tidspunkt at udspecificere denne støtte på nærmere angivne formål 5 år ud i fremtiden. Der indbygges herved en stivhed i systemet, som kan medføre uhensigtsmæssige forvriddninger af erhvervets tilpasning til de nye vilkår. F. eks. er det næppe sandsynligt, at der, som forudsat i § 16, vil vise sig at være behov for stiftelse af nye salgforeninger (producentsammenslutninger) svarende til 60 pct. af den samlede danske frugt- og grøntsagsproduktion, medens det som nævnt udmærket kan tænkes, at hensynet til avlen på dansk om-

råde betinger en større støtte end angivet til andre af de nævnte formål eller, at helt nye foranstaltninger viser sig nødvendige.

Såfremt det er nødvendigt allerede på nuværende tidspunkt at fastlægge en beløbsramme på 30—35 mill. kr. for den danske stats ydelser i de førstkommende 5 år til EF-foranstaltninger til støtte for de produktioner, der omfattes af loven, skal foreningen derfor henstille, at denne beløbsramme ikke specificeres, men angives som et samlet beløb, og at der ved kapitlets formulering åbnes mulighed for, at eventuelle nye foranstaltninger, hvorom der måtte blive enighed inden for EF, kan iværksættes inden for beløbsrammen, uden at dette kræver en lovændring. En eventuelt fornøden lov-mæssig specifikation vil langt mere hensigtsmæssigt kunne ske år for år i finanslovene.

Opbygningen af en konkurrencedygtig avl af frugter og grøntsager i Danmark er af vital betydning for forarbejdningsindustrien, og denne industris konkurrenceevne er tilsvarende en betingelse af afsætningen af avlen; det er derfor foreningens håb, at folketingsudvalget gennem hensyntagen til foreningens bemærkninger vil medvirke til, at denne lovgivning i højere grad, end det er tilfældet med den foreslåede formulering, giver mulighed for en konstruktiv udvikling af hele frugt- og grøntsektoren.

Med venlig hilsen

P. F. V.

L. Stevner

Til folketingets udvalg vedrørende forslag til lov om administration af Det europæiske økonomiske Fællesskabs forordninger om markedsordninger for frugt og gartneriprodukter m. v. (lovforslag nr. 90).

Underbilag til bilag 9.

Notat vedrørende grøntsags- og frugtsektorens situation ved Danmarks indtræden i EF.

Generelt set vil grøntsags- og frugtavlens ikke opnå umiddelbare fordele ved tilslutning til EF således, som det er tilfældet for landbrugsvarer, der i fællesskabet omfattes af mindsteprissystemer med niveauer, der ligger over de tilsvarende danske prisniveauer, og avlens situation i overgangsperioden vil blive stærkt præget af, at Danmarks konsekvente bevarelse af kvantitative importrestriktioner for de friske grøntsager og frugter ikke på forhånd har fremmet en udvikling i retning af konkurrencedygtige afgrøder og dyrkningsmetoder, hvorfor denne udvikling nu om muligt må gennemføres på et meget kort åremål.

Endelig har den danske grøntsags- og frugtavl i forhold til de sydligere europæiske lande et klimamæssigt handicap, som må overvindes gennem avancerede dyrknings- og høstmetoder og minimering af distributionsomkostningerne, hvorfor man må sigte mod afsætning i de nærmest liggende geografiske områder.

Afsætningen til konsum af frugter og grøntsager vil i fremtiden koncentrere sig om supermarkeder, supermarkedskæder, cash and carry-forretninger og stormagasinerne levedsmiddelfdelinger, hvor produkterne sælges enten i holdbargjort og forarbejdet stand eller i forbrugsegne friskvarepakninger. Sortsvalg, dyrkning, høstmetoder og distribution må derfor tilpasses supermarkedskædernes og forarbejdningsindustriens behov.

For begge disse aftagere gælder, at der kræves store og ensartede leverancer, som fremkommer hurtigst muligt efter høsttidspunktet og med en effektiv garanti mod sundhedsrisici. De to afsætningskanalers behov med hensyn til sortsvalg, høstmetode, modenhed, sortering og emballering er imidlertid så forskellige, at dyrkning og distribution for hovedparten af afgrødernes vedkommende næppe rationelt kan organiseres samlet for forarbejdningsindustrien og for friskvaremarkedet.

For forarbejdningsindustriens vedkommende er kontraktavlen, hvor dyrkningen aftales direkte mellem fabriken og den en-

kelte avler eller eventuelt en forening af de avlere, der leverer til den pågældende fabrik, den indkøbsform, der er mest hensigtsmæssig og medfører de mindste omkostninger.

Fabriken kan her øve afgørende indflydelse på sortsvalget, og fabrikenes planteavlskonsulenter kan følge de pågældende afgrøder fra såning til høst. Fabriken kan vælge såsæd i overensstemmelse med sin produktudvikling, kontrollere eventuel sprøjtning og sprøjtningstidspunkter, om fornødent stille høstmaskiner til rådighed samt planlægge et rationelt produktionsprogram gennem sin føling med afgrødernes udvikling.

For visse afgrødernes vedkommende vil den lokale dyrkerforening med fordel kunne overtage garantien for kvalitetsegenskaberne og foretage en første rensning og sortering. Dyrkerforeninger af den sidstnævnte karakter vil formentlig i vidt omfang også kunne tilfredsstille supermarkedskædernes behov.

En minimering af leveringsomkostningerne vil være af væsentlig betydning for de danskavlede frugters og grøntsagers konkurrenceevne på friskvaremarkedet og vil være en nødvendig forudsætning for udviklingen af en konkurrencedygtig forarbejdningsindustri, som er i stand til at formidle salg til fjernere områder.

Omvendt er det traditionelle kollektive distributionsmønster, der er udformet efter grønthandlerbehov for den langt overvejende del af afgrødernes vedkommende ikke være velegnet for de fremtidige hovedafsætningskanaler, og forsøg på at fremtvinge en udvikling i denne retning vil formindske avlens muligheder i Danmark. I denne forbindelse bemærkes i øvrigt, at man i EF endnu har måttet holde leverancer til forarbejdningsindustrien uden for markedsordningerne for friske grøntsager og frugter og har konstateret voksende vanskeligheder ved at formidle salg til kædeforretninger via producentsammenslutninger.

Grøntsags- og frugtsektorens fremtidsmuligheder ved tilslutning til EF påvirkes tillige af de nationale offentlige støtteforan-

staltninger i konkurrerende medlemslande, og i betragtning af, at konkurrencen landene imellem i væsentligt omfang sker på forarbejdede produkter, må avl og forarbejdningsindustri i denne forbindelse anses under ét.

EF-målsætningen er at nå frem til en fuldstændig harmonisering af disse støtteforanstaltninger således, at der bliver lige konkurrencevilkår inden for hele markedet, men endnu er denne harmonisering kun delvis gennemført for de friske varers vedkommende, og for forarbejdningsindustrien findes endnu ikke fælles regler.

Hvis man i tiden, indtil en harmonisering er opnået, skal undgå forvridninger, som totalt kan ødelægge et landområdes fremtidige muligheder, må de enkelte lande i denne periode på eget initiativ tilstræbe en ækvivalering af forholdene i de øvrige lande, og tilsvarende gælder administrationen i de enkelte lande af de harmoniserede støtteordninger.

Som eksempler på subvention af avlen gennem støtte til forarbejdningsindustrien kan nævnes, at Frankrig bl.a. yder en ganske betydelig støtte ved sammenlægning af grønt- og frugtforarbejdningsvirksomheder, og at vesttyske fabrikker opnår offentlig støtte til investering og til renteudgifter ved lagerbeholdninger. Ifølge oplysninger fra statskonsulenten i Bonn har forarbejdningsindustrien i det nordtyske område foruden kompensation for markopskrivningerne igennem de sidste fem år modtaget en offentlig støtte svarende til en tredjedel af det samlede investeringsbehov.

Som allerede fremført vil det være af betydning for avlen af frugter og grøntsager i Danmark, at der i landet kan udvikles en konkurrencedygtig forarbejdningsindustri med produktionsudstyr og salgsorganisationer, som sikrer afsætning til andre lande og bevarelse i videst mulig omfang af hjemmemarkedet for de forarbejdede produkter.

Ifølge foreningens foreløbige undersøgelser af forholdene i det nuværende EF og i de øvrige nye medlemslande er der under visse forudsætninger gode muligheder for i Danmark at udvikle en sådan forarbejdningsindustri. I overvejelserne er bl. a. indgået erfaringerne med de allerede liberaliserede vareområder, de senere års omstrukturering inden for branchen, forholdet mellem Dan-

marks og de øvrige landes forbrugsmønstre, en vurdering af markeds- og industristrukturen i EF m. v.

Billedet tegner sig naturligvis forskelligt for de enkelte varearter, og der vil derfor blive stillet særligt store krav til produktudvikling og til investering i produktionsudstyr.

Desuden må forudsættes bevarelse og udbygning af hensigtsmæssige indkøbskanaler i Danmark, ækvivalering af nationale støtteforanstaltninger i andre EF-lande, en dansk handelspolitik over for tredje-lande, der er i balance med de øvrige EF-landes praksis, samt at man på dyrkersiden gennem sortsforædling og rationalisering af dyrknings- og høstmetoder kan medvirke til at afbøde det pres på råvareprisniveauet, som vil blive udløst ved overgangen til EF's kornordning.

Danmarks handelspolitik over for tredje-lande er sammen med råvare-udgangstoldsatserne for toldafviklingen af væsentlig betydning for forarbejdningsindustriens konkurrenceevne inden for EF, fordi udbygning af produktionsapparatet og etablering af „eksport“ forudsætter, at industrien både i overgangstiden og senere har adgang til at supplere sine råvareforsyninger ved køb i andre lande på lige fod med konkurrenterne i andre medlemsstater, når mængdemæssige, prismæssige eller kvalitetsmæssige omstændigheder taler herfor. Specielt for æblesaftproduktionens udvikling er en ændring af den nuværende danske prohibitive mindstetoldsats for mostæbler nødvendig, og en regulering af værditolden for friske asparges til aspargeskonserves ville tilsvarende kunne medvirke til at genoplive denne danske produktion og dermed til at styrke grundlaget for aspargesavl i Danmark.

På den ovenfor beskrevne baggrund forekommer det at være rigtigt at forudse en økonomisk støtte af frugt- og grøntsagssektoren i hvert tilfælde i en overgangsperiode efter indtræden i EF, og det er efter foreningens opfattelse rimeligt i denne forbindelse at udnytte mulighederne i de bestående EF-markedsordninger for denne sektor herunder for bidrag fra fællesskabets fonds.

Under hensyntagen til det foreliggende vurderingsgrundlags utilstrækkelighed og til den fortløbende revision af EF's landbrugs-politik og af de hermed forbundne ordnin-

Bilag til bet. o. lovf. vedr. markedsordninger for frugt og gartneriprodukter m.v.

ger, forekommer det imidlertid vanskeligt og uhensigtsmæssigt på forhånd at fastlægge en definitiv beløbsramme for en flerårig periode og praktisk talt umuligt på hensigtsmæssig måde at udspecificere denne på bestemte arter af tilskudsordninger.

Hovedvægten bør imidlertid utvivlsomt lægges på konstruktive formål såsom anlæg, forarbejdning og oplagring, f. eks. i tilknytning til kontraktavl, der sikrer afsætning gennem forarbejdningsindustrien, og de avancerede detaildistributionssystemer, medens man med hensyn til støtten til etab-

lering af producentsammenslutninger, som defineret i RFO nr. 1035/72, bør have i tanke, at disse specielle organisationer har vist sig uegnede som leverandører til de fremtidige hovedaftagere af friske frugter og grøntsager, samt at de i Danmark allerede eksisterende salgforeninger har praktiseret tilbagekøb efter samme retningslinier som i EF-ordningen i så lang en årrække, at det hertil fornødne administrationsapparat og den hertil fornødne udligningskapital kan forudsættes for længst at være etableret.

Bilag 10.

LANDBRUGSMINISTERIET

Den 6. december 1972.

Landbrugsministerens kommentarer til skrivelse af 29. november 1972 fra Danmarks Frugt- og Grøntindustriforening (bilag 9).

I tilknytning til mine svar på de af udvalget stillede spørgsmål 1-16 vedrørende lovforslag nr. 90 (gartneriprodukt- og frugtbemyndigelsesloven) skal jeg bemærke følgende til de synspunkter, der er anført i skrivelse af 29. november 1972 fra Danmarks Frugt- og Grøntindustriforening:

1. ad § 1.

I den foreslåede formulering anvendes udtrykket „forordninger“, og foreningen forudsætter derfor, at bemyndigelserne i henhold til loven samt kompetencen for det i § 2 nævnte udvalg er begrænset til forhold, der omfattes af egentlige forordninger, og at f. eks. direktiver for varer under de nævnte forordninger samt administrationen af bestemmelser foranlediget af sådanne direktiver falder uden for ministerens bemyndigelser og udvalgets kompetence.

Er denne forudsætning ikke opfyldt, vil en række ændringer af den foreslåede tekst være nødvendige, idet sådanne direktiver f. eks. kan tilsigte udformningen af varestandarder, der har relation til levnedsmiddeloven og henhører under Ministeriet for forureningsbekæmpelse.

ad 1. Som anført under almindelige bemærkninger til lovforslaget tager dette alene sigte på administrationen af de i lovforslagets § 1, stk. 1, omhandlede forordninger og giver ikke landbrugsministeren hjemmel til gennemførelse af direktiver.

2. ad § 2, stk. 1.

Det er efter foreningens opfattelse nødvendigt og rimeligt, at landbrugsministeren til rådgivning i de foreliggende ofte meget

komplerede spørgsmål har ekspertise fra de berørte samfundsinteresser og erhverv til rådighed, og foreningen finder, at samtlige nævnte ministerier og organisationer er nødvendige til dette formål.

I betragtning af, at den ene af de tre hovedforordninger, som udvalget skal beskæftige sig med (RFO 865/68), udelukkende omfatter industrielt forarbejdede produkter, er det imidlertid helt urimeligt, at forarbejdningsindustriens synspunkter ikke er sikret en direkte repræsentation i det rådgivende udvalg på lige fod med repræsentationen for producenterne af de produkter, der falder ind under de to øvrige forordninger.

Foreningen skal i denne forbindelse pege på, at det for denne lovs vedkommende er forudset, at udvalget skal beskæftige sig med samtlige de nævnte markedsordninger, og at man ikke, således som det er foreslået for administrationen af „hovedlandbrugsvarerne“ (lovforslag nr. 89), har til hensigt at nedsætte særlige underudvalg for de enkelte markedsordninger.

Desuden er det ved vurderingen af foreningens synspunkt vigtigt at bemærke, at de organisatoriske forhold i frugt- og grøntsektoren adskiller sig fra forholdene for „hovedlandbrugsvarerne“, hvor forarbejdningsindustriens andelsvirksomheder er tilsluttet Landbrugsrådet og kan fremføre deres industrielle synspunkter herigennem.

I frugt- og grøntsektoren er forarbejdningsindustrien som et uafhængigt erhverv selvstændigt organiseret, hvorfor en udvildelse af de rådgivende udvalg med en repræsentant for foreningen er en nødvendig forudsætning for, at dette udvalg kan opfylde sit formål.

ad 2. Forarbejdningsindustriens interesser forudses varetaget af Industrirådet på samme vis, som landbrugssektorens forarbejdende andelsvirksomheders interesser varetages af Landbrugsrådet. Jeg finder derfor ikke anledning til at imødekomme foreningens henstilling om en direkte repræsentation i det i § 2 omhandlede, rådgivende udvalg, hvortil Industrirådet til lovforslaget udpeger 2 medlemmer.

3. *ad § 2, stk. 2.*

Til forskel fra den tilsvarende tekst i lovforslag nr. 89 betegnes i denne bestemmelse de erhvervsorganisationer, der kan overlades visse afgørelser eller dispositioner, som „producentsammenslutninger“. Denne betegnelse er identisk med den danske oversættelse af betegnelsen for de i RFO nr. 1035/72 definerede helt specielle „salgsforeninger“. Herved begrænses ministerens dispositionsmuligheder efter foreningens opfattelse på uheldig måde.

Den nuværende opbygning af EF-markedsordningen for friske frugter og grøntsager, der hviler på de nævnte producent-sammenslutninger, har i praksis vist sig at være uhensigtsmæssig, bl.a. fordi disse organisationer er uegnede som leverandører af frugter og grøntsager til forarbejdningsindustrien og til f. eks. supermarkeder, som overtager en stadig voksende del af salget af disse varer. EF-kommissionen forbereder derfor supplerende ordninger, der forudsætter andre organisationer.

Formuleres bestemmelsen derfor i lighed med teksten i lovforslag nr. 89 ved anvendelsen af ordet „brancheorganisationer“, vil ordlyden uden yderligere lovændring kunne anvendes, når disse nye ordninger træder i kraft, og vil desuden give mulighed for en mere fleksibel administration, også af de nuværende ordninger, således at de uheldige konsekvenser, som disse ordninger har haft i det nuværende EF, muligvis kan afværges i Danmark.

ad 3.

RFO 1035/72 forbyder ikke producent-sammenslutninger at sælge på kontrakt, hvilken indkøbsform i skrivelsens bilag fremhæves som den mest hensigtsmæssige for forarbejdningsindustrien. Endvidere udelukker RFO 1035/72 ikke, at producent

sammenslutningernes medlemmer kan afsætte en del af deres produktion individuelt. Jeg finder derfor ingen anledning til at følge foreningens henstilling om på nuværende tidspunkt at erstatte betegnelsen „producentsammenslutninger“ med „brancheorganisationer“, også fordi alene producentsammenslutningerne efter EF's regler kan foretage intervention i markedet.

4. *ad § 3.*

Den anvendte formulering er overført fra tidligere bestemmelser, som alene omfattede friske frugter og grøntsager og hovedsagelig tog sigte på overholdelse af visse kvalitetskriterier.

Der er således ikke taget hensyn til, at begrebet eksport set i relation til de EF-ordninger, som loven beskæftiger sig med, alene omfatter salg til lande uden for Fællesskabet, hvor EF-kvalitetsreglerne for friske varer ikke gælder, eller til, at denne lov tillige omfatter industrielt forarbejdede produkter, som den producerende fabriksvirksomhed må have en selvfølgelig ret til at eksportere, hvis den kan finde en køber.

I de pågældende EF-ordninger, er der i princippet ingen forskel på de foranstaltninger, som omfatter import, og foranstaltningerne, som omfatter eksport. Disse foranstaltninger omhandler henholdsvis afgifter og subsidier, og den fornødne kontrol er indbygget i reglerne for afgifternes og subsidiernes administration. Paragraffen forekommer derfor at være helt overflødig og er det i alle tilfælde for de forarbejdede varers vedkommende.

ad 4.

Forarbejdede varer på basis af frugt og grøntsager falder under det i § 2 nævnte udvalgs sagsområde. I medfør af lovforslagets § 3 kan landbrugsministeren, efter indstilling fra det i § 2 nævnte udvalg, fastsætte regler for eksport af gartneriprodukter og frugt, herunder godkendelse af eksportører. En eventuel fastsættelse af sådanne regler for forarbejdningsindustrien vil således for det første bero på, at omtalte udvalg efter forudgående drøftelser indstiller noget sådant, for det andet være begrænset til sådanne forslag, der kan forventes godkendt i EF. Ingen af de ovennævnte forhold ses dog at overflødiggøre lovforslagets § 3.

5. *ad § 6.*

I denne bestemmelse er ligeledes anvendt en tidligere formulering, som alene tog sigte på friske grøntsager og frugter, og med henvisning til de ovenfor fremførte bemærkninger til § 1 skal foreningen henstille, at det præciseres, at der her er tale om kvalitets- og handelsnormer for friske grøntsager og frugter.

EF-kommissionen forbereder et stort antal direktiver, som fastsætter kvalitets- og handelsnormer for en række specielle levnedsmidler og herunder for industrielt forarbejdede frugter og grøntsager henhørende under RFO nr. 865/68. Disse direktiver har alle karakter af varestandarder med direkte relation til levnedsmiddellovgivningen, og kontrollen med direktivernes overholdelse bør følgelig henlægges til de instanser, der er knyttet til denne lovgivning, f. eks. til Statens Levnedsmiddelinstitut.

ad 5.

Jeg er enig med Danmarks Frugt- og Grøntindustriforening i det synspunkt, at de i EF-forordningerne omhandlede kvalitets- og handelsnormer alene sigter på frisk frugt og friske grøntsager. Der ses derimod ikke at være anledning til en direkte præcisering heraf i lovforslaget.

6. *ad kapitel 3.*

Frugt- og grøntsagssektorens situation ved Danmarks indtræden i EF kan med rimelighed motivere, at denne sektor støttes økonomisk inden for de til enhver tid gældende EF-bestemmelers rammer, men på baggrund af de igangværende bestræbelser i EF-kommissionen for at gennemføre en tiltrængt revision og udbygning af de hidtidige markedsordninger, forekommer det at være forkert på nuværende tidspunkt at udspecificere denne støtte på nærmere angivne formål 5 år ud i fremtiden. Der indbygges her ved en stivhed i systemet, som kan medføre u hensigtsmæssige forvridninger af erhvervets tilpasning til de nye vilkår. F. eks. er det næppe sandsynligt, at der, som forudsat i § 16, vil vise sig at være behov for stiftelse af nye salgsforeninger (producentsammenslutninger) svarende til 60 pct. af den samlede danske frugt- og grøntsagsproduktion, medens det som nævnt udmærket kan tæn-

kes, at hensynet til avlen på dansk område betinger en større støtte end angivet til andre af de nævnte formål, eller at helt nye foranstaltninger viser sig nødvendige

Såfremt det er nødvendigt allerede på nuværende tidspunkt at fastlægge en beløbsramme på 30-35 mill. kr. for den danske stats ydelser i de førstkommende 5 år til EF-foranstaltninger til støtte for de produktioner, der omfattes af loven, skal foreningen derfor henstille, at denne beløbsramme ikke specificeres, men angives som et samlet beløb, og at der ved kapitlets formulering åbnes mulighed for, at eventuelle nye foranstaltninger, hvorom der måtte blive enighed inden for EF, kan iværksættes inden for beløbsrammen, uden at dette kræver en lovændring. En eventuelt fornøden lov-mæssig specifikation vil langt mere hensigtsmæssigt kunne ske år for år i finanslovene.

ad 6.

Jeg er enig med Danmarks Frugt- og Grøntindustriforening i det synspunkt, at økonomisk støtte til frugt- og grøntsagssektoren, markeds- og konkurrencesituationen taget i betragtning, er rimelig indenfor rammerne af EF's regler. Formål, til hvilke det i øjeblikket er muligt at yde statslig støtte, er de i lovforslagets kapitel 3, §§ 16-19, anførte. Endvidere er jeg enig i det synspunkt, at støttesystemet inden for visse rammer bør have størst mulig fleksibilitet. Af sidstnævnte årsag er tilskuddet på 20 mill. kr. til oprettelse og omorganisering af producentsammenslutninger samt tilskuddet på 10 mill. kr. til plantagerydninger derfor angivet som totalbeløb for perioder på henholdsvis 5 og 3 år. De enkelte års beløbsstørrelser indstilles af det i § 2 nævnte udvalg, hvorefter bevilling til tilskuddene agtes søgt over de årlige finanslove. Samme princip ligger til grund for den garanti af statskassen, der over en 5-årig periode kan ydes producentsammenslutninger til optagelse af lån på i alt 8 mill. kr. til delvis dækning af udgifter ved markedsstabiliserende foranstaltninger. Hvad angår stats-tilskud til afsætningsfremmende fællesforanstaltninger samt statslån til oprettelse, udvidelse eller rationalisering af fællesanlæg for oplagring, forarbejdning m.v. er disse i lovforslaget specificeret med et årligt maksi-

mumsbeløb. Også her sker udbetaling resp. | tes søgt over de årlige finanslove. Den for
udlån efter indstilling fra det i § 2 nævnte | nødne fleksibilitet findes derfor at være ind-
udvalg, ligesom bevillingerne også her ag- | bygget i lovforslagets støttesystem.

Ib Frederiksen.

/ C. Børentsen.

Folketingets landbrugs- og fiskeriudvalg.